

Η αμαρτία της αχαριστίας και η δικαίωση της πίστης

[Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας](#)

Εν μέσω των αυστηρών περιοριστικών μέτρων, που έχουν επιβληθεί, για την αποφυγή εξάπλωσης της ασθένειας του κορωνοϊού και των θυρών των ναών, κλεισμένων, για τις συναθροίσεις των πιστών, λειτούργησαν και σήμερα οι εκκλησίες στην μαρτυρική Κύπρο.

Στον Ιερό ναό του Αγίου Προκοπίου στην Λευκωσία τη διακονία της ερμηνείας της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής ανέλαβε, κατόπιν ευλογίας του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, ο Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, Χρήστος Οικονόμου.

Να σημειώσουμε ότι οι λατρευτικές συνάξεις και οι ομιλίες μεταδίδονται τηλεοπτικά, στην Κύπρο, την Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο, μέσω της κυπριακής κρατικής τηλεόρασης.

Στο κήρυγμά του ο ελλογιμώτατος Καθηγητής, πέρα από τη συγχρονική κοινωνικοθεολογική προσέγγιση και την βιβλική ανάλυσή του στη διήγηση του θαύματος των δέκα λεπρών, αντιστοίχισε το ιστορικό αυτό γεγονός, που μας μεταφέρει ο προσωπικός γιατρός του Αποστόλου Παύλου, ο απόστολος και ευαγγελιστής Λουκάς, με τη σύγχρονη πραγματικότητα και την πανδημία του κορωνοϊού.

«Και στη μία και στην άλλη περίπτωση έχουμε τον κίνδυνο της άμεσης μετάδοσης, γι' αυτό οι ασθενείς ζουν απομονωμένοι. Και στην περίπτωση των λεπρών και στην περίπτωση του COVID-19 οι

άνθρωποι ζουν απομονωμένοι και αποξενωμένοι από τους συνανθρώπους τους. Περιθωριοποιούν τους ανθρώπους, τους διαχωρίζουν από τους συγγενείς και φίλους τους, τους στερούν τις

στοιχειώδεις ανέσεις, αφού ζουν έξω από την κοινωνική, πολιτιστική και πνευματική ζωή της καθημερινότητας», τόνισε.

Στη συνέχεια ο κ. Οικονόμου αναφέρθηκε στις προϋποθέσεις και το αποτέλεσμα των θαυμάτων και, ακολουθώντας, εστίασε ιδιαίτερα τον λόγο του στην αχαριστία, επισημαίνοντας ότι «η αμαρτία της αχαριστίας είναι εκδήλωση του πεπτωκότος ανθρώπου, που δείχνει έλλειψη ήθους και σεβασμού στον συνάνθρωπο, καθώς, επίσης, ασθενή κατάσταση της παιδείας και του πολιτισμού του».

«Η αχαριστία έχει κέντρο τον εγωκεντρισμό του ανθρώπου, ενώ η υπέρβασή της πραγματώνεται με την αγάπη στο ανθρώπινο πρόσωπο και ως σωστική εμπειρία της χάριτος του Τριαδικού Θεού. Πάνω σ' αυτή την βάση στηρίζεται και η υμνολογική αναφορά του Χριστού προς τους Ιουδαίους, στο Αντίφωνο ιβ' της Μεγάλης Πέμπτης, για την αχαριστία τους: «Λαός μου, τί έποίησά σοι ή τί σοι παρηνώχλησα; τούς τυφλούς σου έφώτισα, τούς λεπρούς σου έκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ήνωρθώσάμην. Λαός μου, τί έποίησά σοι, καί τί μοι άνταπέδωκας; Άντί τοϋ μάννα χολήν• αντί τοϋ ύδατος όξος• αντί τοϋ άγαπᾶν με σταυρωῶ με προσηλώσατε». Αυτή όμως η αμαρτωλή αχαριστία των Ιουδαίων ανοίγει τον δρόμο της σωτηρίας των εθνών, οι οποίοι κλήθηκαν και δόξασαν τον Τριαδικό Θεό, υπερβαίνοντας τη λατρεία των ειδώλων και τη διαστροφή της ανθρώπινης διανόησης».

Καταλήγοντας ο κ. Οικονόμου επεσήμανε με έμφαση ότι «ο Χριστός παραμένει το στήριγμα, η ελπίδα και η σωτηρία όλων των φορέων του κορωνοϊού, των διασωληνωμένων και όλων των ασθενών των Νοσοκομείων της Κύπρου, της Ελλάδας και του κόσμου ολοκλήρου, με τη θανατηφόρα πανδημία. Προϋπόθεση είναι αυτή που έθεσε ο ίδιος ο Ιησούς: “άναστᾶς πορεύου• ή πίστις σου σέσωκέ σε”» (Λουκ. 17.19).